

Grunder och huvudargument

Kommissionen bedömde i det ifrågasatta beslutet att flera bolag, däribland sökanden och dess dotterbolag Transcatlab och Dimon Italia, senare betecknat Mindo, hade åsidosatt artikel 81.1 EG genom avtal och/eller samordnade förfaranden inom den italienska sektorn för råttobak.

Sökanden yrkar att beslutet delvis skall ogiltigförklaras, för det första därför att kommissionen åsidosatte reglerna om ansvar för moderbolag genom att slå fast att sökanden var solidariskt ansvarig för de överträdelser som begåtts av dess dotterbolag. Sökanden bestrider i detta sammanhang de argument och den bevisning som kommissionen har åberopat ditt stöd för sin bedömning.

Sökanden anser även att kommissionen åsidosatte artikel 23.2 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾ genom att ålägga böter som översteg 10 procent av omsättningen för dess dotterbolag.

Sökanden anser slutligen att kommissionen inte borde ha tillämpat en multipliceringskoefficient på sökandens dotterbolag, eftersom detta inte var motiverat med hänsyn till parternas omsättning och till kommissionens beslutspraxis. Sökanden anför vidare att den multipliceringskoefficient som har tillämpats på den är högre än den som har tillämpats på ett annat bolag, vilket har medfört en bristande proportionalitet och en bristfällig motivering. Sökanden hävdar dessutom att motiveringen till tillämpningen av en multipliceringskoefficient på Mindo är inkonsekvent, eftersom ett annat kriterium har använts för att fastställa samma böter.

⁽¹⁾ 1 Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Talan väckt den 24 januari 2006 – Universal mot kommissionen

(mål T-34/06)

(2006/C 60/94)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Universal Corp. (Richmond, USA) (ombud: advokaterna A. Riesenkampff, T. Reher, M. Holzhäuser, C. Swaak och M. Mollica)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2005) 4012 slutlig av den 20 oktober 2005 avseende ett förfarande med stöd av artikel 81.1 EG (Ärende COMP/C.38.281/B.2 – Raw Tobacco Italy) i den del det riktar sig till sökanden
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen slog genom det omtvistade beslutet fast att ett flertal företag, varibland sökanden och ett av dess indirekta dotterbolag, åsidosatte artikel 81.1 EG genom att använda sig av överenskommelser och/eller samordnade förfaranden inom sektorn för italiensk råttobak. Kommissionen påförde av denna anledning sökanden och dess dotterbolag böter, med solidariskt betalningsansvar.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att kommissionen i det omtvistade beslutet, utan att lämna någon förklaring eller objektiv motivering, intog en rakt motsatt ståndpunkt i förhållande till dess ståndpunkt i det spanska råttobaksmålet som avsåg samma slags relation mellan moderbolag och dotterbolag, samma tidsram, samma handelsvara, samma inköpspriser och samma brist på delaktighet och kunskap hos sökanden. Mot denna bakgrund anser sökanden att kommissionen har åsidosatt sin motiveringsskyldighet, principen om likabehandling och sökandens berättigade förväntningar genom att påföra företaget böter för dess dotterbolags rättsstridiga agerande.

Vidare anser sökanden att kommissionen inte har visat med tillräcklig sannolikhet att sökanden haft ett avgörande inflytande över dotterbolagets affärsmässiga agerande. Härvid gör sökanden gällande att kommissionen saknade fog för bedömningen att förekomsten av krav avseende rapportering och vissa godkännanden bekräftar att sökanden utövade ett avgörande affärsmässigt inflytande över dotterbolaget, vilket inte var fallet, på grund av sökandens mycket decentraliserade struktur och organisation.

Förstainstansrättens beslut av den 16 januari 2006 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-389/04)⁽¹⁾

(2006/C 60/95)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 300, 4.12.2004.